

Tarih: 27-01-2023

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا
إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ
لَهُمَا أُفٌ وَلَا تَنْهَرَهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
الْوَالِدُ أَوْسَطُ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ فَأَصْحَ ذَلِكَ الْبَابِ أَوْ أَحْفَظُهُ.

ANA BABA HAKKI

Muhterem Müslümanlar!

Bizleri yoktan var edip üstün yeteneklerle donatan yüce Rabbimiz, sorumluluk üstlenecek yaşa gelene kadar bizi, hangi yaşta olursak olalım hayat yolculuğumuzdaki en büyük sığınağımız ve dayanağımız olan anne ve babamıza emanet etmiştir. Bizlerin bugünlere gelebilmemizde onların dualarının, gözyaşlarının, göz nuru ve emeklerinin kıymeti ne kadar da büyüktür. Yine sevgiyi, şefkati ve merhameti ilk onlarda gördük. Sabır ve fedâkârlığı onlardan öğrendik.

Kıymetli Müslümanlar!

Anne babaya iyilikle muamele etmek yüce dinimizin emridir. İslam, anne baba hakkını gözetmeyi ve onların gönüllerini hoş tutmayı tavsiye etmektedir. Bilhassa yaşlandıklarında yanlarında olmanın, sevgi ve merhametle ihtiyaçlarını karşılamanın bir vefa borcu olduğunu bildirmektedir. Onları ihmal etmeyi ve incitmeyi ise yasaklamaktadır. Nitekim hutbenin başında okuduğum ayet-i kerimede Cenâb-ı Hak şöyle buyurmaktadır: “**Rabbin, sadece kendisine kulluk etmenizi ve anne babanıza iyi davranmanızı emretti. Onlardan biri veya ikisi senin yanında yaşlanırsa onlara öf bile deme! Onları azarlama! İkisine de gönül alıcı güzel sözler söyle. Onlara merhametle ve alçak gönüllülükle kol kanat ger. ‘Rabbim! Onlar nasıl küçüklükte beni şefkatle eğitip yetiştirdilerse**

şimdi sen de onlara merhamet göster’ diyerek dua et.”¹

Değerli Kardeşlerim!

Hız. Peygamber Efendimiz (s.a.s) de; “**Rabbin hoşnutluğu anne babanın hoşnutluğuna, Rabbin öfkesi de, anne babanın öfkesine bağlıdır.**”² buyuruyor. O halde geliniz, her birimiz kendimize şu soruları yöneltelim. Anne babamıza iyilik etmeyi Rabbimize kulluğun bir gereği olarak görebiliyor muyuz? Onların rızasını kazanmak ve yüzlerini güldürmek için bir çaba harcıyor muyuz? Gönüllerimizde ve hanelerimizde onlara yer açıyor muyuz? Aile olmanın sıcaklığını ve huzurunu anne babamıza hissettirebiliyor muyuz? Yanlarında olmaya, uzakta olduğumuzda ise hal ve hatırlarını sorup ihtiyaçlarını gidermeye gayret gösterebiliyor muyuz? Yoksa çeşitli bahanelerin ardına sığınıp onları ilgi ve sevgimizden mahrum mu bırakıyoruz?

Aziz Müslümanlar!

Ana-baba hakkına riayet edelim. Onların gönüllerini yapmanın ve hayır dualarını almanın gayretinde olalım. Anne-baba rızasını kazanmayı dünyada en büyük bahtiyarlık, ahirette ise kurtuluş vesilemiz olarak görelim. İyilik ve ihsanımızı, tatlı dilimizi ve güler yüzümüzü, saygı ve hoşgörümüzü, anne babamızdan asla esirgemeyelim. Sonsuzluk yurduna göçmüş olan anne babalarımızı duyasız ve Fatıhasız bırakmayalım. Amel defterlerini kapattırmayan salih evlatlardan olalım.

Hutbemi Peygamber Efendimizin (s.a.s) şu hadisiyle bitiriyorum: “**Anne baba, kişinin cennete girmesine vesile olacak en yüce kapılardan birisidir. Bu kapıdan girme fırsatını kaybetmek ya da değerlendirmek artık sana kalmıştır!**”³

Hollanda Diyanet Vakfı

¹ İsrâ, 17/23, 24.

² Tirmizî, Birr, 3.

³ Tirmizî, Birr, 3